

Wo's du kanns, zill Kle' fir Fudder!
 Dat get Mescht, an 't spurt de Plo'.
 Schankemiehl a Kallekspudder
 dreiwen d'Planz ous fauler Ro'h.

Awer hitt dech vir dem Kallek,
 huet de Buodem Kalleksten¹:
 Well do spillt en dir de Schallek,
 an däi Feld set motzeg: Nen!

Gutts deet d'Feier och an d'Brennen,
 da*) wann een de Wuos opruedt.
 Ma deng Plaze muß de kennen,
 wo' et notzt a wo' et schuedt.

Drechne Wuos op Ginstefäschen
 stecht een dack am E'sleck un,
 well do d'Feier an dann d'Äschen
 eeschtlech gutt dem Buodem dunn.

We'neg geht dervun an d'Millen,
 wo' de Buodem lehmeß aß,
 well do brennt en sech zu Zillen
 an deer ges de net me'h laß!

Besser dack wi Mescht a Feier,
 wi mer sot munch ale Bauer,
 Aß d'Geräsch vun al Gebaier
 A vu vill mi laanger Dauer.

'T sin der och de' Luppinn se'en
 ('t kascht net vill, 't get we'neg Me'h),
 fir als Mescht en anzeple'en,
 wann e sche'n aß an der Ble'.

Fir deng Wise muß d'och kennen
 vun dem Fle'tzen fein den Zock²,
 awer 't dagt net allenennen:
 Kalkeg Waßer zillt dir Bock.

* „da“ fehlt im Manuskript.